

SZENTES ÉS VIDÉKE

A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület Hivatalos Közlönye.

Megjelen vasárnap és csütörtökön.
Előfizetési ár:
Negyedévre 2 korona 50 fillér. Félévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt áron számít fel.

Kereskedőink szervezkedése.

Temérdek gazdasági bajaink közül sokat tulajdoníthatunk egy olyan szervezet hiányának, mely szervezkedés a míg egyrészt megóvta volna kereskedelmünk tekintélyét és akadályul szolgált volna ez osztály anyagi romlásának, másrészt érthetően nyilvánította volna a kereskedők állásfoglalását a most napirenden levő és messze kiható fontossággal bíró közigazgatási kérdésekkel szemben.

A régi és megszokott válasz ezen kijelentésre nyilván az, hogy hiszen a kereskedelmi kamarák és a fővárosban a kereskedelmi csarnok éppen azok az intézmények, melyek a kereskedők érdekében létesítettek és a melyek hivatalva vannak ezen érdekeket kellően istápolni.

Hát arról bizony szó sincsen, mintha a kormány és a kereskedők már évtizedekkel ezelőtt szükségességét nem látták volna a kereskedés szervezkedésének. A kamarai intézmény ennek az eredménye ugyan, miáltal azonban még korántsem mondjuk ki azt, hogy a kamarák meg is feleltek a rájuk bízott nagy feladatoknak.

Kereskedelmünk fejlődése, igaz, összeesik a kereskedelmi kamarák működésével, ez azonban mitsem bizonyít még. Legfejlebb állíthatjuk, hogy a kereskedelmi kamarák akkor, a mikor a kereskedelmi fejlődésnek mi sem állott útjában, mesterséges akadályokkal nem hátráltatták azt.

Érdeméről nem lehet szó. Ellenkezőleg, csak mulasztásokról beszélhetünk, ha látjuk, hogy a kereskedelem erkölcsi színvonalának emelése végett a kamarák soha erősebb akciót nem indítottak.

Pedig ez igen fontos lett volna. Mert ha kiérezzük azt az elhidegülést, mely a kormány és a kereskedők közt állott be, senki sem tagadhatja, hogy ebben nagy része van annak, hogy a legutóbbi években felmerült panaszokkal szemben a kereskedők sohasem tudták a maguk erkölcsi igazságáról a kormányt meggyőzni. Nem tudták, pedig bizonyos, hogy a kereskedelem ellen felhozott panaszok 75%-a csak rágalom volt. Mert — és ez a németországi válság idején tűnt ki leginkább — kereskedelmünk az erkölcs és tisztesség dolgában versenyre kelhet Európa bármely kereskedelmével.

Hogy mennyi érdeke van a fejlődésre, vagy hogy ennek elérése végett

minő utakat választ, annak megbírálásába most nem bocsátkozhatunk. Ezáltal csak az erkölcs és tisztességről van szó, mely kereskedelmi életünkben megvan, melyet az utóbbi években sokszor kétségbevittek s a melyet az ellentmondásokkal szemben a kamarák méltatni elmulasztottak.

Nagy érdeklődéssel olvassuk tehát Matlekovits Sándornak a kereskedők szervezkedéséről megjelenő cikkeit. A gazdasági élet testébe vágó kérdések ezek, melyek megvitatására kevesen vannak olyannyira hivatva, mint a volt kereskedelmi államtitkár.

Sajnáljuk azonban, hogy Matlekovits elveivel az egész vonalon nem érthetünk egyet. Ő ugyanis a kereskedők erős szervezkedését óhajtja a már-már kormány-képes agráriusokkal szemben. Ám a mi szerény nézetünk szerint az agresszív szervezkedés nem válna előnyére kereskedelmünknek. Ne tömörüljenek egyetlen gazdasági ág leszorítása céljából, hanem csak a végből, hogy fejlődve és emelkedve, kiküzdhesék a maguk igazát. Nem vetjük magunkat az agrarizmus karjaiba, de azt még sem tagadhatjuk meg tőle, hogy állítólagos kormányképességet céltudatos munka árán szerezte meg.

A szervezkedés és összetartás tekintetében sok tanulságot rejtegetnek magukban az agrár sikerek. Kár, hogy sikereik közepette megfeledkeztek a többi gazdasági ágról, de ha a Budapesti Kereskedelmi és Iparkama úgy dolgozott volna, mint az Omge s az ország többi kamarái, mint a vidéki gazdasági egyesületek, akkor az agráriusok aligha jutottak volna olyan előnyökhöz, melyek kárára voltak a kereskedelemnek.

Az összetartás és a szervezetség hiánya oka nagyrészt kereskedelmünk hanyatlásának. A baj aktuális, rajta segíteni kell. Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter eme bajoknak tudatában volt már akkor, a mikor kilátásba helyezte a kamarai intézmény reformját. Akkor megújítottunk eme kijelentésétől, most azonban kezdjük belátni annak el nem maradható szükségességét.

B.

Közigazgatási bizottság. Nyár szakán, rekkenő kánikulai melegben ritkán esik meg, hogy a vármegye közigazgatási bizottsága olyan hosszúra nyúló gyűlést tartson, mint amilyen a f. hó 22-ki közigazgatási bizottsági gyűlés is volt, mert egyrészt így nyáron a hivatalból szakreferensei e bizott-

ságnak, mint a tanfelügyelő, pénzügyigazgató és főmérnök rendszeren szabadságon vannak és helyetteseik csak sürgősebb ügyek referálására szoktak szorítózkodni, — másfelől meg a nyár másképpen is a hivatalos pihenés szaka, és ez időben fontos dolga nem igen szokott kerülni a közigazgatási bizottságnak.

Hogy a f. hó 22-ki köz. bizotts. gyűlés mégis ilyen hosszúra nyúlt, ennek okát a pénzügyigazgatóság referádaiban kell keresnünk, mert a tanácskozás idejének legnagyobb részét ezek kötötték le.

A pénzügyigazgató ugyan szabadságon van, helyettese, Szigethy Gyula titkár azonban — főnöke megbízásából, sok fogas kérdést vitt a bizottság elé s hogy ezekben alaposan felforgatták az ő határozati javaslatát, — ez a körülmény a mellett bizonyít, hogy a bizottságot nem csüggesztette el a kánikulai hőség és érett megfontolással vitatta meg a szakelőadmányokat.

Nagyobb hullámvérse különösen egy pénzügyigazgatósági ügynél volt a tanácskozás vitáinak. Nem új ugy ez, de élénken, szinte kihívóan világítja meg a pénzügyigazgatóság hatalmi túlkengését.

A kincstár egy követelésénél megtörtént, hogy a sorrendi tárgyalás folyamán veszendőbe ment. Bagatell összegről volt szó s a pénzügyigazgatóság a helyett, hogy — ha a követelés elvessze az érdekeket a vármegyei tiszt ügyész okolta — ezért annak rendje és módja szerint — az ügyész illetékes hatósága, a vármegye élé vitte volna ügyét, fogta magát, önhatalmúlag marasztalta az ügyészt az összeg megtérítésében.

Nyilvánvaló, hogy a pénzügyigazgató. ság ezzel hatalmi túlkapást követett el és olyan joggal erőszakolt magának, mellyel nem bír. — A közigazgatási bizottság meg is semmisítette a nagyzás hóbertjának ezt a határozatát, S o ó s Pal főügyész azonban ezzel nem érte be; erkölcsi reputációja érdekében követelte, hogy ellene fegyelmi vizsgálatot tartsanak annak felderítésére, hogy részéről még mulasztás sem történt. Ez idézett fel a f. hó 22-ki gyűlésen élesebb vitát, amelynek eredményeként fegyelmi eljárást nem indítottak ugyan az ügyész ellen, de elrendelték ellene — kivánságához képest — a fegyelmet megelőző vizsgálatot.

A bizottság ülése délután fel egy óra-
kor ért véget.

A villamos közvilágítás ügyében
L a k o s Imre dr. polgármester f. hó 22-én délután 4 órára értekezletre hívta magához, az ez ügyben megbízott küldöttség tagjait. Az értekezleten előterjesztette a villamvilágítás ügyének mai állapotát úgy, ahogy azt lapunk előző számban ismertettük, nevezetesen, hogy a Siemens és Halsk e

cég, különböző ürügyek címén vonakodik a szerződést aláírni.

Előterjesztette továbbá a polgármester, hogy — a visszaközös megelőzően — hivatalos formában, irásosan kapott értesítést a cégtől arról, hogy ők a közgyűlésileg változtatott szerződést a maguk részéről már tárgyalták és elfogadták. A kérdéses levelet fel is olvasták a bizottságnak.

Ilyen viszonyok közt a bizottság véleménye és ehhez képest határozata is csak egy lehetett, nevezetesen az, hogy a polgármesternek az ügyet — mai állásában — újfent a képviselőtestület közgyűlése elé kell terjesztenie, ahol a bizottság javasolja, hogy a város a Siemens és Halske céget szerződéses kötelezettségének teljesítésére, 10000 korona biztosítéka különben elvesztésének terhe mellett hívja fel. Ha a cég kötelezettségének meg nem felel, biztosítékát a közpénztár javára bevonják s ha a cégnek az ellen pörölni van kedve, — ám cselekedje meg.

A bizottság ez egyhangú megállapodása folytán a polgármester az ügyet a f. hó 29-én tartandó közgyűlés napirendjére ki is tűzte.

Ebben az állapotban van ma a villamos közvilágítás ügye és ehhez csak kevés szavunk van, amit nem a képviselőtestülethez, hanem az érdekelte Siemens és Halske céghez intézünk.

A cég a maga kezdeményezéséből tett a városnál ajánlatot a villamos közvilágítás berendezésére és üzemben tartására. Maga kérte, hogy az ez iránt folyó tárgyalásokra a város hívja meg az ő megbízott képviselőjét, Molnár Lajos főmérnököt.

A tárgyalások tényleg Molnár főmérnök közbenjöttével folytak; a szerződés-tervezetet a bizottság nevezett főmérnökkel egyetértésben és hozzájárulásával állapította meg.

Ezen a szerződés-tervezeten a képviselőtestület — a lényegét nem érintő, jelentéktelen módosításokat eszközölt; ezekről a polgármester előbb telefon úttal, majd irásosan értesítette a céget és a cég viszont előbb szintén telefonon, majd irásosan is nyilatkozott, hogy a maga részéről a szerződést így elfogadja, sőt a változott szövegnek a bizottsággal együttes megállapítására újból lekulde Molnár mérnököt Szentesre, — aki — miután tényleg együttesen szövegtekint meg véglegesen a szerződést, azt ez is vitte magával Budapestre, hogy az igazgatóság aláírásával ellátva, vissza fogja származtatni.

Molnár főmérnök tehát minden esetben mint a cég meghatalmazottja járt itt és mint ilyen cselekedett s dacára ennek, 2 nappal aztán, hogy ezek történtek, az igazgatóság mindenféle ürügyekkel megtagadja a szerződés aláírását.

Mit gondol a Siemens és Halske cég? — Vajon az általa olyan nagyon érzékenyen vett, itt lent senki által figyelemre nem méltatott újságikkal ártanak-e annyit az erkölcsi reputációjának, megingathatják-e annyira az ő vállalkozási komolyságába vetett közhitet, mint amennyire ezt az a körülmény ingatná meg, ha nyilvánosságra kerülne világszerte, hogy a cég — ilyen előzmények után s miután egy szerződést irásos nyilatkozatban már elfogadottnak jelentett ki, — egyszer csak — ilyen semmis indokokból megtagadja a szerződés aláírását?

Erre feleljen meg önmagának a cég; akkor — azt hisszük — előveszi a jobbik esztét és létesíti a szentesi vállalatot.

Marhatenyésztés — hűskivitel.

Mikor az országnak jóformán minden részén végeztek az aratással és az erről szóló hírek elég vigasztalannak mutatják az eredményt, gazdaságilag okos és idősebb dolog a gazdákönzés figyelmét ismételtén arra hívni fel, hogy más termelési ágak felkarolásával pótolja ki azt, amit az egyik téren, a szemtermelésen veszít és iparkodjék e más ág erősebb fejlesztésével gazdasági mérlegének egyensúlyát helyreállítani.

Ilyen fontos gazdasági ág a szarvasmarha tenyésztés és a hűskivitel.

Ami szarvasmarhatenyésztésünket illeti, a legnagyobb elismerés illeti a földmivelésügyi kormány intézkedését, amely különösen a borderes fajúak meghonosításával és annak a szegény nép között részint részletfizetésre, részint igen alacsony arakon való szétosztása által nemcsak az egyes vidékek szarvasmarha állományának megjavítását, de sok szegény ember boldogulását is lehetővé tette.

Ha pedig szarvasmarha tenyésztésünkben ilyen fontos nagy értéket bírnak, amint tényleg bírnunk is kell, akkor óvakodnunk kell minden káros visszahatástól, melynek jelenségei ezt az értéket fenyegetik. A tudógümőkör terjedése, köztudomás szerint nemcsak a nyugati tarka marhafajt támadja meg, de a magyar gazda büszkeségét képző magyar faj szarvasmarhából is szedi áldozatait. A kormány e veszedelem ellen is megtett minden lehetőt. Összehívott 1898-ban a tuberkulinozottság tárgyában egy szakértőkből álló ankettet; de ezen a téren ilyes szaktanácskozástól nem sokat várhatunk, ami a dolog természetében is fekszik, mert a tanácskozáson azok a gazdák, akiknek érdekükben van az otthon levő bajt elitkolni, természetesen fel nem szólalnak. Masok pedig, akik felszólalnak, egyszerűen a saját érdekükben beszélnek.

Dacára ennek azonban szükséges, hogy más országok példáján okálva, a tuberkulinozottság az országban a legszélesebb körben terjedjék. Nem kell a gazdat kötelező törvényes eljárással az ojtás fejtelen teljesítésére szorítani, de az állatorvosi intézmény állomásátának üdvös volta itt bizonyulhat be igazán, ha annak minden közege azon lesz, hogy a tuberkulinnal való ojtást népszerűvé tegye úgy az egyes gazdák, mint a gazdasági egyesületek előtt.

Vannak kifogások, az kétségtelen, a tuberkulinnal ellen is. Igaz, hogy a beojtas néha az egészséges, fiatal pezgővérű jószágnál előidézi a betegség lázat, holott a jószág különben egészséges; igaz az is, hogy vén, kiaszott, de tuberkulotikus jószágnal a beojtas nem idézi elő a szükséges láz. Ezek az ellenvetések helytállóak; de miután jobb óvszerrel a fenyegetőt veszély ellen nem rendelkezünk, ennek a terjesztése feltétlenül szükséges és ajánlatos, — és tekintettel a magyar gazdasztály csudalatos közönyösségére, nem szabad a kormányak semmi fáradságot sem kímélnie, hogy e szer használatára minél nagyobb mértékben serkentsék a gazdákat.

Ra kell vezetni a termelőket arra, hogy végre valahára belássák a szarvasmarha tenyésztés nagy hasznát és előnyét, melyek nemcsak a gazdaságnal való munkaerő de a trágyanyerés szempontjából is kiszámíthatatlan nagy horderejűek.

A hús értékesítése érdekében az országos magyar gazdasági gyűlet titkárja a múlt évben jelentést terjesztett fel a kormányhoz s e jelentésben elmondva az Ausztriában, Németországban és Dániában e téren tett tanulmányaiból nyert tapasztalatai eredményét, rámutat arra, milyen szomorúak nálunk e részben a viszonyok, mennyire elvagyunk maradvány és mennyi hiányt kell még pótolnunk.

Első sorban nagy hiányt látunk, hogy míg a művelt nyugat összes nagyobb vagyó hidjain állítottak már fel hűsároló kemencéket, — még nálunk — elég szegényletes állapot, — még a budapesti nagy vágóhid sem ren-

delkezik ilyen hűsároló kemencével. Pedig ez nagyon tekintetbe veendő körülmény, ha tudjuk: milyen óriási kart szenvedünk csak egy évben is az által, hogy még a fővárosban sincs ilyen hűsároló kemencék.

A dolog nevezetesen úgy áll, hogy bár a gazdák által Budapestre levágásra és eladásra vitt szarvasmarhat négy állatorvos vizsgálja meg, mielőtt az levágásra kerül, — mert megvizsgálja egy állatorvos amikor otthon vasútra teszik, megvizsgálja a másik, mikor Budapesten a vagonból kirakározzák, megvizsgálja a harmadik, mikor a budapesti vasúter területére kijut és végül megvizsgálja a negyedik, mikor a vágóhídra kerül, — dacára ennek a négy állatorvosi vizsgálatnak igen gyakran, csaknem naponként fordul elő eset, hogy levágás után az illető marha húsát emberi élvezetre használnihatatlannak, ártalmasnak jelentik ki. Egy ősi fővárosi szabályrendelet értelmében pedig az ilyen marha húsát a gyepmester kezébe kerül, aki azt szőröstől börtöstől megsemmisíti.

Óriási kár az, amit így csak egy hónap alatt is szenved a gazdaságunk. Mert az történik ilyenkor, hogy az illető mézárós címszervényt kap arról, hogy ez és ez a jószág megsemmisített. Elismervényével elmege a marhakereskedőhöz, akitől a jószágot vette és kártérítést követel. A marhakereskedő természetesen a gazdát keresi meg, akitől a jószág hozzakerült és így a megsemmisített húst teljes értékében a gazdának kell megtérítenie.

Külföldön, ahol párolókemencék vannak, szintén előfordul ugyan tudógümőkör, illetve sertéseknek trichinézise, akitől az állatok megsemmisítése; de egyéb esetekben az egészségtelen húst a pároló kemencébe viszik és mint kevésbé értékes húst értékesítik úgy, hogy az eredeti ár 75 százalékát megmentik a gazdának. A budapesti közbizottság olyan laboratóriummal dicsékedhet, amilyennel sem a müncheni sem a mannheimi hűs vágóhidak nem bírnak, de ez az egyszerű berendezés, amely szakértők állítása szerint alig kerül 30000 koronába, nincs meg nálunk.

Pedig milyen ennek folytán az évenkénti veszteségünk? Hiteles adatok szerint évenként — a levagott sertésekből 3000, a levagott nagy szarvasmarhából 150 darab lesz egészségtelen húsunk minősítve. Az így megsemmisülő húsérték sertéseknél 300000, szarvasmarhákul 36 ezer korona, aminek 75 százalékát menthetnénk meg a gazda javára és dacára ennek nincsen hűsároló kemencénk.

A földmivelésügyi miniszter, akár gazdasági, akár egészségügyi érdekből kötelezhetné a fővárost ily kemence felállítására; vagy — ha ez nem megy — saját tarcája terhére létesíthetné a fővárosi közbizottságnal ilyen kemencét annál inkább, mert bizonyosra vehető, hogy a mézárósok és kereskedők örömmel fizetnének minden levagandó jószág után 30—40 fillér illetéket mindaddig, míg a pároló kemence felállítási költsége fedezve nem volna.

A földmivelésügyi miniszter figyelmébe ajánljuk hát azt, amit itt a jószágtenyésztő gazdák érdekében elmondunk.

Ujdon s á g o k

Szentes, 1901. július 21.

— Városi közgyűlés. Szentes város képviselőtestülete f. hó 29-én délelőtti 8 órakor rendes közgyűlést tart a tölz- és kurcai tanácskozó teremben. A közgyűlés tárgysorozata 12 ügyet ölel fel, melyek közt általánosabb érdekűek a következők: Feiler Marton kérelme, a fogyasztási adókezelésről felmerült, bíróilag megítélt 6000 f. városi követelés leszállítása iránt. — Elnöki jelentés arról, hogy a Siemens és Halske cég a villamvilágítási szerződés aláírását megtagadta; ezzel kapcsolatban az ezen ügyben kiküldött bizottság javaslatának tárgyalása. — Alia-

páni megkeresés a V a d n a y Andor főispán sirjának emlékkövel való megjelölése költségeinek fedezéséhez hozzájárulás iránt. — Depszter Terézia özv. Györfy Ferencné kérelme, kegydíj adományozása tárgyában. — Alispáni leirat arról, hogy a város, a tranzverzális út szentes-csongrádi szakaszán a létesítendő le és feljárókhöz szükséges földterületet a kereskedelemügyi minisztériumnak, mint útfontartó hatóságnak engedje át. — A kereskedelemügyi miniszter rendelete a korcsma, fogadó, sírcsarnok, vendéglő stb.-ről alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában. — Behajthatatlanná vált túzóltói váltásdíjajak leírása. — Jelentések a hivatalos pénztárvizsgálatokról.

— Örömhír a községi jegyzőknek. A vármegyéinkbeli községi jegyzők csak most jutnak hozzá a milleniumi örömhöz. Az 1896-ik év volt a magyar honalapítás ezredik fordulója és abból az alkalomból Csongrádvármegye a maga tisztviselőinek azzal szerzett örömet, hogy — belügyminiszeri jóváhagyással határozta el — a milleniumi évnek nyugdíjigényükbe háromszorosan leendő beszámítását. A községi jegyzőkről azonban ekkor nem gondoskodott senkinek és ezt a mellőzést csak most reparálták. A vármegyei törvényhatósági bizottság ugyanis oda módosította a községjenzői nyugdíj szabályrendeletet, hogy a milleniumi év a községi jegyzőknek szintén háromszorosan számításba be a nyugdíjigényükbe. Ezt a módosítást most a belügyminiszter is jóváhagyta és így most már a megyebeli községi jegyzőknek is okuk lesz, örömmel emlékezni vissza a milleniumi évről.

— Siketnéma gyermekek felvétele. Folyó évi szeptember hó 1-én nyílik meg a siketnémaik államilag segélyezett intézete Szegeden. Felvételnél oly 7—15 éves gyermekek, akik vagy siketen születtek, vagy később, valamely betegség folytán veszítették el hallásukat és ennélfogva vagy nem is tanulhat meg beszélni, vagy pedig, ha esetleg már tudtak beszélni, a beszédét időközben többé kevésbé elfelejtették. Felívatnak azon szülők, akik siketnéma gyermekeiket felvétetni óhajtják, hogy ez iránti kérvényeiket a siketnéma intézetének felügyelő bizottságához címezzék, az intézet igazgatóságánál mielőbb nyújtsák be.

— A kórházépítés munkásai. A vármegyei kórházépítési vállalkozói ellen az a panasz merült fel a Csongrád megyei Hírlap legutóbbi megjelent számában, hogy — bár szerződésesen vannak kötelezve a munkánál helybeli iparosokat és munkásokat alkalmazni, ennek dacára nem itteni, hanem szabadkai kőművesekkel dolgoztatnak, ami határozott kárára van a szentesi iparosoknak. Feljels van erre híva az alispán figyelmé azzal, hogy szorítsa rá a vállalkozókat szerződéses kötelezettségük betartására. Utána jártunk a szentesi munkások és kőművesek panaszolt mellőzésének és arról győződünk meg, hogy laptársunk jóhiszeműségével azok, akik a kórházépítés munkájáról értesítették, csúfosan visszaéltek. Ugy áll nevezetesen a dolog, hogy az építési vállalkozók, mióta csak a munkát megkezdték, mindmoganig összesen három — náluk állandóan alkalmazásban levő idegen kőművest és ezek háróna tanonca alkalmaztak a kórház építésénél és cselekedtek ezt egyrészt a munkabeosztás miatt, másrészt azért, mert ezeket a kőműveseket állandóan foglalkoztatni szerződéses köteletségük. E három kőművessel és három kőműves tanonccal szemben azonban állandóan foglalkoztatnak húsz szentesi kőművest és negyvennyolc más szentesi munkást és foglalkoztattak ezeket már előbb, mintsem a hírlapi panasz megjelent; csupán 2—3 napig szünetelt a szentesi kőművesek munkája, azon idő alatt, amíg bizonyos elszigetelő munka folyt az építkezésnél, melynek végzésénél kőművesekre szükség nem volt. Nincsen tehát okuk a szentesi kőműveseknek és munkásoknak mellőzöttesről panaszkodni, mert a vállalkozók szerződéses kötelezettségüket e részben szigorúan betartják.

— A vezérőrkör csengője. Nagy volt a csend néhány napig a M a s b u r g Sándor báró fábiani majorja körül, nem szólt a címeres vezérőrkör nyakán volt szépszavú csengettyű, mely után a többi jóság igazodott. Ennek a csendnek pedig az volt az oka, hogy a csengőt ellopták. A jóság széthúzott, mert nem volt vezércsengő s az őrizésükkel megbízott gulyás jelentést is tett a gazdának, hogy ez így nem mehet tovább. Utána kell járni, hová tűnt el a csengő, — és utána is jártak. A csendőrőrzat csakhamar rajött, hogy P a p p Imre fábiani lakos emelte el a csengőt, aki is azt, — mikor megcsípték — a csendőr szemelattára dobta a kútba. A csengő azért a kútból is megkerült és most ismét vidám csilingeléssel hangos a M a s b u r g Sándor báró majorja.

— Esküdtzéki tárgyalás Szentesen. Megírtuk már, hogy a Szentesi Egyetemi Ifjak Köre augusztus 4-én szencziószámú menő mulatságot rendez, s egyszersmint hírt adtak az ezen mulatság alkalmából bemutatandó esküdtzéki tárgyalásról is, amely azonban eddig tervezve volt csupán. Mint a legkompetensebb helyről értesülünk: e teremt megjelölt napon, a tuakurcal közgyűlési teremben tényleg megvalósul, amennyiben az Egyetemi Kör immár elhatározta az esküdtzéki tárgyalás megtartását. E tárgyalás nem fogja parodizálni a rendes esküdtzéki tárgyalásokat, hanem a törvénykönyvében előírt utasítás szerint, szorosan a paragrafusokhoz ragaszkodva lesz megtartva. Tehát nem játékosdi, hanem komoly, de egyszersmind szép és dicséretes törekvés, mert alkalmas arra, hogy a publikum, melynek bizonyára kis része látott még esküdtzéki tárgyalást, fogalmat alkothasson ama híressé vált fórumról. Az egyetemi ifjak köre már szét is küldte a meghívókat a nagyarányú mulatságra, mely valóban megérdemli a legnagyobb pártfogást.

— A kecskeméti ev. ref. jogakadémián a beiratások szeptember hó 1—8-ig tartanak; szeptember 8—15-ig folyamodás útján a tanári kar, október 15-ig nyomós okból, a jogakadémia igazgató tanácsa adhat az utólagos felvételre engedélyt. Beiratasi díj 20 korona. Félévi tandíj 30 korona. Az alapvizsgálatok 1—15-ig tartanak. Alapvizsgálati díj 24 korona. A tapintetben a joghallgatók 15 koronáért kaphatnak ellátást.

— Ökrök a sinek. A f. hó 16-án Tőke felsől Szentsepre guruló személyvonat nyílt pályánál kétszer is megállni kényszerült. A gőz ó hatalmassággal megállította útjában a jármós ökrök. Ugy esett ez a dolog, hogy S z i j j á r t ó S z a b ó József tőkei gazda három ökrre őrizetlenül legelészett azon időben a sinek közt és — mert a gépész végre is nem tapostathatta agyon vasparipájával a labas jóságot, — engedni kényszerült a legelőse ökröknek, ami miatt aztán kétszer kellett megállítani a vonatot. A vásárhelyi osztálymérnökség az esetről a kapitányságnal tett jelentést és a gondatlan gazda megbüntetését szorgalmazza.

— Kereskedők egymás ellen. A vasárnapi munkaszünet megtartását most szigorúban ellenőrző a rendőrség. — miniszteri utasítás folytán — mint eddig cselekedte. Így legutóbb is G ö b ö l y ö s János felsőpárti kereskedő bíragságát meg négy ko-

ronára, a vasárnapi munkaszünet megszegése miatt. Nem nagy summa bizony ez a bíragság, de G ö b ö l y ö s még is olyan érzékenyen vette, hogy most meg ő fordult feljelentéssel két másik felsőpárti kereskedő ellen, akik, — mint feljelentésében mondja — szintén megszegtek a vasárnapi munkaszünetet. Nyilván úgy oszokdott, mikor feljelentését megtette, hogy — ha ő megszenved, szenvedjen más is.

— A rendőrség figyelmébe. Botrányos csatornájavitásra hívjuk fel — egy hozzánk beküldött levél alapján — a kapitányság figyelmét. Arról van szó, hogy a Kossuth utcán, a Tabak-féle vendéglővel szemben, a fődött csatorna padlóburkolata meghasadt és a rossz padlót az erre utasított városi vállalkozó olyanformán szegte be, hogy egy méter hosszú, 10 centiméter vastag palincsot borított rá, amiben a gyanútlanul azon haladó egész kényelmesen hasra vágódhatik, — ami különben a napokban tényleg meg is történt. Az ilyen közveszélyes javításokra kár a város pénzét költeni és a kapitányság jól teszi, ha a veszedelmes palincsot eltávolítja arról a nagyforgalmú helyről, mielőtt nagyobb baleset okozója lehetne.

— Elkobzott vadkacsa. A napokban egész kis vadkacsa farka bukkant véletlenül a csendőrőrzat. K u n Ferenccs vásárhelyi gazda tanyaudvarán vonultak át a csendőrök s ott látták nagy meglepetéssel, hogy a tanyán 7 anyányi vadkacsa legelészel békésen. Mikor ez iránt a gazdat kérdőre vonták, azt állította, hogy ő a vadkacsákat még majusban fogta, mint piciny pelyhes jóságokat a tanya mellett levő búzavetésben. A csendőrök elkobozták a vadkacsákat és K u n ellen vadászati kihágás miatt tettek feljelentést.

— Vásárunk jóságforgalma. Nyári vásárunkra, mely a f. hó 20-án volt, 1514 drb szarvasmarhát, 2060 lovat, 708 juhot és 1122 drb sertést hajtottak fel a vásárra. Ezekből elkel 720 drb szarvasmarha, 348 ló, 180 juh és 566 sertés. Az egész felhajtás 5404 drb ábasjóság volt, melyből 1814 drb kelt el.

— A paripák. Négy gyönyörű lova volt D ö m s ö d y Antal szentesi lakosnak. A gazda túl akart adni lovain s átadta azokat Z ó l y o m Lajos lókereskedőnek. A kereskedő Budapestre szállította a négy paripát, amelyeken jó aron túl is adott. A lókereskedő aztán elmulatta a pénzt és nem is mutatkozott addig, amíg a lovákért kapott pénzt az utolsó fillérig el nem költötte. A lókereskedő a szegedi törvényszék sikasztás büntetésének elkövetése miatt három havi fogságra ítélte. Az elítélt enyhítésért felebbezett.

— Adomány a múzeumnak. A S z e n t e s é s V i d é k e könyvnyomda a történelmi és régészeti társulat könyvtára tárgymutatójához, a szükséges 4000 drb nyomtatványt elkészítve, díjmentesen ajándékozta a múzeumnak. A társulat igazgatósága az adományért ez úton fejezi ki köszönetét.

— Lökötés. W e i s z Simon mindszenti gazdalkodó bérlő kárára, a Sövényházához tartozó alsópusztaszeri majorjából, a múlt napok egy éjjelen három lovat kötöttek el ismeretlen tettesek. Az erélyesen megindult nyomozás eddig azt derítette csak ki, hogy a lökötők valószínűleg cigányok voltak, mert F a r k a s László felsőpusztaszeri lakos a lökötés éjjelét megelőző estén három gyanús alakot látott a major körül ólalkodni, akikről mondja, hogy cigányul beszéltek. A csendőrség folytatja a nyomozást és hiszi is, hogy a lökötőket megkeríti.

— Tüzrendőri kihágáson érték Tömörkényen T ö s z e g i András, aki a község szélén levő nyomtatószerűn, egy asztal tövében, száraz időben a pipára gyújtott. Helyes, ha az ilyen kényelmű embereket szigorúan megbírságozzák, mert az ilyenek vétkes könyvelmésége nem egyszer okozta már egész falvak népének elpusztulását. Ha nem nézik

el a hatóságok az ilyen kihágásokat, de szigorúan büntetik: ez üdvös példaadás lesz mindenkinek.

— **Országos vásár Szegeden.** E hó végén tartják meg a nyári országos vásárt Szegeden. Az idén nem lesz sertésvásár a felépített vásár miatt. A baromvásár július 28 és 29-én lesz. A kirakodó-vásár tart július 28-tól egészen augusztus 3-ig bezárólag.

— **Tüzek.** Csongrádon f. hó 23 án éjjel kigyuladt a Haue r Jozsef haza és a tűz olyan hirtelenséggel harapódzott el, hogy csakhamar porra hamvasztotta a nádtetőt s bent égett a padláson volt sok élelmiszer is. A vizsgálat megállapította, hogy a tűz a rosszul tapasztott kéménytől keletkezett, mely a kenyérsütéssel járó nagyobb tüzeléstől kapott lángra. A kar mintegy 750 korona. — Felső Pusztaszeren meg Pap Kálmán sóvényházi lakos tanyáján hamvasztott el a tűz egy 52 kereszt rőzből rakott asztagot. A tűz itt — úgy vélik — csak gyújtogatásból keletkezhetett, de a tettest még nem sikerült kinyomozni. A gazda kára 265 korona, ami nem térül meg, mert az asztag nem volt biztosítva.

Vasúti menetrend.

Ervényes 1901. majus 1-től

Szolnok—H.-M.—Vásárhely.

Szolnokról indul 8 óra 55 perckor éjjel, 11 óra 36 p. délelőtt és 4 óra 48 p. délután, Pusztaz-Tenyőről indul 9 óra 17 p. délelőtt, 2 óra 41 p. délután és 9 óra 20 p. éjjel.
Tisza-Földváról indul 6 11 p. reggel, 1 óra 43 p. délután és 6 óra 42 p. este.
Kun-Szent-Mártonról indul 7 óra 17 p. reggel, 2 óra 44 délután és 7 óra 33 p. este, Tökérről indul 7 óra 48 p. reggel, 3 óra 16 p. délután és 8 ó. 12 p. este.
Szentesre érkezik 8 óra 22 p. reggel, 3 óra 47 perc délután és 8 óra 30 p. este.
Szentesről indul 4 óra 57 p. d. w. 8 óra 45 p. reggel és 4 ó. 47 p. este.
Szevárról indul 5 óra 29 p. reggel, 9 óra 09 p. délelőtt és 5 óra 10 p. este.
Mindszentről indul 5 óra 48 p. reggel, 9 óra 05 p. este és 6 óra 05 p. délelőtt
Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 p. reggel, 6 ó 57 p. este, és 10 óra 37 p. délelőtt

H.-M.—Vásárhely—Solnok.

Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 7 p. délután és 8 óra 16 p. este.
Mindszentről indul 8 óra 47 p. reggel, 5 óra 08 p. délután és 9 óra 23 p. éjjel.
Szevárról indul 9 óra 10 p. délelőtt, 5 óra 30 p. délután és 9 óra 46 p. éjjel.
Szentesre érkezik 9 óra 30 p. délelőtt, 5 ó. 49 p. délután és 10 ó 6 p. éjjel.
Szentesről indul 5 óra 55 p. reggel, 11 óra 15 p. délelőtt és 6 óra 09 p. este.
Tökérről indul 6 óra 29 p. reggel, 11 óra 52 p. délután és 6 óra 41. p. este.
Kun-Szent-Mártonból indul 7 óra 11 p. reggel, 12 óra 35 p. délután és 7 óra 27 p. este
Tisza-Földváról indul 8 óra 01 p. reggel, 1 óra 28 p. délután és 8 óra 14 p. este.
Pusztaz-Tenyőről indul 9 óra 17 p. délelőtt, 41 p. délután és 9 óra 20 p. éjjel.
Solnokra érkezik 10 ó. 0 p. délelőtt, 8 óra 42 p. 10 óra 06 p. éjjel.

Csongrád—Félegyház—Szeged.

Csongrádról indul 9 ó. 15 p. d. e., 1 ó. 05 p. d. u. Félegyházra érkezik 10 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 50 p. d. u. Félegyházról ind. 12 ó. 30 p. d. u. 6 ó. 55 p. d. e. Szegedre érkezik 11 ó. 40 p. d. e. 5 ó. 53 p. d. u.

Szeged—Félegyház—Csongrád.

Szegedről indul 10 órákor d. e. 4 ó 12 p. d. u.

Félegyházra érkezik 10 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 50 p. d. u. Félegyházról ind 12 ó. 25 p. d. u. 5 ó. 30 p. d. u. Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. d. u. 6 ó. 33 p. este és 7 óra 53 reggel.

Nyilttér.

KRONDORFI A LEGJOBB NYÁLKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

Laptulajdonos és Főszerkesztő: Dr. MATEPPY FERENCZ
Felelős szerkesztő: DÁNFAI LAJOS.

Hirdetmény.

A Tisza partján, Zsupi szigeten, kis Tisza szigeten, és Bökényben ez évben termett fűzfa suha, lábón állva f. évi július hó 30-án (kedden) a helyszínén megtartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett elfog adatni.

Mely körülményre azzal hívom fel az érdekelteket, hogy az árverés d. e. 8 órákor kezdődik a Zsúpi átjárónál és délelőtt a Böldirévig, délután 2 órákor ugyanaznap a Böldirévtől a Bökényi csárdáig folytatólag tartatik meg.

Utóajánlat nem fogadtatik el. Közeli feltételek alólirottán tudhatók meg.

Szentes, 1901. július hó 24.

Hovobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.

Gerőcz Lajos Ielkésznek

Kis Pál-féle Kurczaparti házában egy két szobás udvari lakás mellékhelyiségekkel azonnal KIADÓ.

Két szobás lakás, külön udvarral kerestetik. Cim a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A Cs. Mágocsi uradalmi „Tibor-telep“ ez évi must, csemegezőlő és törkölytermését áruba bocsátja.

Must kisebb-nagyobb mennyiségben helyszínén a vevő edényébe fog szűretni.

Csemegezőlő eladás a tőkén, vagy helyben megszédve, vagy beszállítva.

Borfaok mind fehér és pedig fele részben olasz rizlig, fele részben mustos fehér, erdei és slankamemka.

Csemegezőlő fehér Chasselás, ezenkívül kisebb részben piros Chasselás és Alexandriai muskatály.

Szüretelés kezdete a lapokban ideje korán közzé fog tétetni.

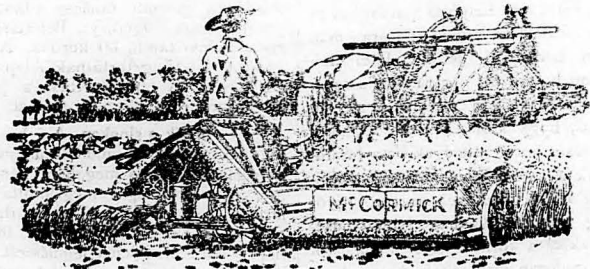
Előjegyzések sorrendje be fog tartatni azok beérkezése szerint; melyeket elfogad, és az árakra nézve felvilágosítással szolgál Szentesen Eisler Lajos fűszer és csemegekereskedő, Mágocson pedig

az uradalmi felügyelőség.

M^c CORMICK HARVESTING MACHINE COMPANY

(Chicagoí aratógépgyár)

GRAND PRIX

PÁRIS 1900-ban

Kévekö aratógép,
Fűkaszalógép,
Köszörülő készülék.

„Daisy marokkrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kéveköző tonal.

GYARTMANYAI.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árúinkat nem kérdezte!

Olcsó tartalékreszek oriási raktára.

Tessék mintakönyvet kérni!

William J. Stillman
Igazgató

Képviselőnk:

Budapest

Singer Ignác, H.-M.-Vásárhely

V. Váci-ut 30.